Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

THEMISTII ORATIO XIII LOCIS NONNULLIS EMENDATA.

Gravi sed sanabili morbo laborat locus Themistii p. 161. de Socrate artis amatoriae scientiam profitente: *ὁ δὲ οὕτως ἀτέχνως πρὸς τὰ λοιπὰ μαθήματα διακείμενος καὶ οὕτως ἀπισχυριζόμενος πρὸς τὸ κεκτῆσθαί τινα ἐπιστήμην ὅμως τὴν ἐρωτικὴν τέχνην αὐτὸς ὁμολογεῖ. οὐ μὲν γὰρ τεύξασθαι μόνον οὐδὲ ζητεῖν οὐδὲ διώκειν, ἀλλ' ἤδη καὶ ᾐρηκέναι καὶ ἔχειν, ὡς καὶ ἄλλους διδάσκειν οἷός τε εἶναι.* Locum manifesto mendosum tres eruditissimi viri emendare conati sunt. Opinati sunt omnes solum *τεύξασθαι* esse vitiosum: itaque *εὔξασθαι* Harduinus reponebat, *τευτάζειν* vel *τευτάζεσθαι* Ruhnkenius, *τευτάζεσθαι* Bastius. Sed nihil prorsus sic proficimus, neque enim priora *τὴν ἐρωτικὴν τέχνην αὐτὸς ὁμολογεῖ* sana sunt, neque apparet unde *εὔξασθαι* (vel *τευτάζειν* vel *τευτάζεσθαι*, quae barbara forma est) et *ζητεῖν*, *διώκειν*, *ᾐρηκέναι*, *ἔχειν* pendeant. Inchoata, non absoluta, sententia est in verbis *τὴν ἐρωτικὴν τέχνην αὐτὸς ὁμολογεῖ*. Nihil enim significat *ὁμολογῶ τὴν τέχνην*, nam quis serio credet *ὁμολογῶ* pro *ἐπαγγέλλομαι*, *profiteor* artem, dici potuisse? Ut expleatur sententia requiritur infinitivus ex verbo *ὁμολογεῖ* suspensus, a quo accusativus *τὴν ἐρωτικὴν τέχνην* pendeat. Hunc tu nullo negotio ex reliquiis veteris scripturae erues, si omnia haec uno tenore continuata fuisse animadverteris: *τὴν ἐρωτικὴν τέχνην αὐτὸς ὁμολογεῖ οὐ* ΜЄΝΓΑΡΤЄΥΞΑϹΘΑΙ *μόνον οὐδὲ ζητεῖν, ἀλλ' ἤδη καὶ ᾐρηκέναι καὶ ἔχειν.* Infinitivi hi omnes a verbo *ὁμολογεῖ* pendent, et nihil aliud latet in quinque syllabis corruptis quam unius verbi infinitivus, quem non diu frustra quaeres. Quid enim requirit loci sententia? Nempe *tractare, colere, exercere, factitare,* vel aliud quid huiuscemodi. Graece dicitur *τέχνην ἀσκεῖν*, *τέχνην ἐργάζεσθαι*, sed minime haec reliquiis scripturae adaptantur. Superest aliud quod pariter sententiae et verborum ruderibus conveniat, nempe *οὐ* ΜЄΤΑΧЄΙΡΙΖЄϹΘΑΙ *μόνον οὐδὲ ζητεῖν οὐδὲ διώκειν.* Exempla notissimae locutionis *μεταχειρίζομαι*

τέχνην nemo requiret. Saepius apud Platonem legitur, a quo omnem dicendi apparatum et copiam Themistius est mutuatus. Quomodo ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΖΕΣΘΑΙ in *μὲν γὰρ τεύξασθαι* abierit nemo mirabitur. Scriba scripturae fugientis et evanidae umbram magis quam expressam speciem secutus dedit tria vocabula „*bene Graeca*" sententiae securus. Multa huius rei indicia passim apud Themistium exstant et operae pretium est vitiosam librorum lectionem componere cum vera scriptura sive ea ex melioribus libris restituta est sive evidenti emendatione reperta. Confusa sunt p. 34 B. *ξύνδρομα* et *ξὺν ἅρμασι*; p. 196. A. *δι' ἀψόφου κελεύθου* et *διαφόρους κελεύθους*. Sine sensu legitur p. 69 C. *ὁπλίζονται* pro *τοξάζονται*, et absurdius etiam p. 192. A. *οὐ ῥᾳότεροι* pro *ὀρέστεροι*. Felicissima est Petavii emendatio p. 251. C. ubi in libris est, *μηδ' ἂν ἰδίωσ ἰδία αὐτῷ ἀνάγκη προσγένηται*. Absurdum est *ἰδίωσ ἰδία*, sed verum vidit Petavius *Διομήδεια* — *ἀνάγκη* reponens ex Platonis Rep. VI. p. 493 B. *ἡ Διομήδεια λεγομένη ἀνάγκη ποιεῖν αὐτῷ ταῦτα ἃ ἂν οὗτοι ἐπαινῶσιν*. Perspicuum est in reliquiis veteris scripturae *ἰδίωσ ἰδία* singulos litterarum apices non anxie respici oportere, ut verum ΔΙΟΜΗΔΕΙΑ eliciatur. Omnino Platonis comparatio saepe egregie laboranti Themistio prodesse poterit, cuius rei unum luculentum exemplum expromere iuvat. Editur apud Themistium p. 254. C. *χαλκέας καὶ τέκτονας* — *συγχωρῶμεν* — *στασιάζειν πρὸς ἀλλήλους*. — *ὅσοι δὲ πρός τι ἐναμιλλῶνται γνησίως τε καὶ ἀληθινῶς* — *ἐμπίμπλανται χαρμονῆς ὅσῳ ἂν λάβωσι πλείους κοινωνοὺς* — *ἐπὶ τὴν θήραν τῶν παιδικῶν*. Vitium conceperunt verba, *ὅσοι δὲ πρός τι ἐναμιλλῶνται*. Legendum est, *ὅσοι δὲ πρὸς τὸ ὂν ἁμιλλῶνται*, sumtum ex Plat. Rep. VI. p. 490 A. *ἀπολογησόμεθα ὅτι πρὸς τὸ ὂν πεφυκὼς εἴη ἁμιλλᾶσθαι ὅ γε ὄντως φιλομαθής*. Sed revertor ad Orationem XIII.

In iis quae continuo sequuntur: *φησὶ γοῦν* — *αὐτός τε ἀγαγόμενος εἰς τὸν ἔπαινον τοῦ Ἔρωτος καὶ τοὺς συμπότας παρασκευάζων*, duplici nomine vitiosum est *ἀγαγόμενος*, quoniam et *ἀγαγέσθαι εἰς τὸν ἔπαινον* sensu caret et *praesentis* temporis participium, non *aoristi* locus postulat. Utrique malo lenissima correctione medeberis scribendo *αὐτός τε ἀναγόμενος εἰς τὸν ἔπαινον*. Platonis exemplo Themistius verbum

ἀνάγεσθαι usurpat pro *παρασκευάζεσθαι* eleganti metaphora a re nautica illuc translatum. Vid. Interpretes ad Platonis Charmid. p. 155 D. *ἀνήγετο ὡς ἐρωτήσων*. Optime sic verba composita sunt: *αὐτός τε ἀναγόμενος* (id est *παρασκευαζόμενος*) — *καὶ τοὺς συμπότας παρασκευάζων*.

Post pauca scribe *οὐδὲν ἄλλο φημὶ ἐπίςασθαι ἢ τὰ ἐρωτικά*, pro *οὐδὲ ἄλλο*.

Eximiam Wernsdorfii emendationem Dindorfius festinans in marginem ablegavit p. 162. B. *ἀποτείνεις μακρὸν καὶ πάγκαλον λόγον γενέσθαι τά τε Ἀφροδίτης διεξιὼν κατὰ δεῖπνον καὶ Πόρου μέθην*. Impedita gravi mendo haec oratio est, sed felici acumine ex ΓΕΝΕϹΘΑΙΤΑ Wernsdorfius elicuit *γενέθλιά τε*. Praeterea ex libris revoca *καὶ δεῖπνον διεξιὼν* pro *διεξιὼν κατὰ δεῖπνον*, et locum sic constitue: *γενέθλιά τε Ἀφροδίτης καὶ δεῖπνον διεξιὼν καὶ Πόρου μέθην καὶ ὕπνον*. Ne dubites compara Platonica unde haec sumta sunt in Sympos. p. 203 B. *ὅτε γὰρ ἐγένετο ἡ Ἀφροδίτη εἱςιῶντο οἱ θεοί. — ἐπειδὴ δ' ἐδείπνησαν — ἀφίκετο ἡ Πενία. ὁ οὖν Πόρος μεθυσθεὶς τοῦ νέκταρος — ηὗδεν*. Themistius verbis nomina substituit, *γενέθλια — δεῖπνον — μέθην — ὕπνον*. Facillime ΓΕΝΕΘΛΙΑ sic corrumpi potuit. Plato ipse in vicinia illo nomine usus est, *γεννηθεὶς ἐν τοῖς ἐκείνης γενεθλίοις*.

Eadem opera ex Platone aliam librorum Themistii labem emaculemus p. 162 B: *γένεσιν Ἔρωτος, ὃν θεὸν μὲν ὀνομάζεις, δαίμονα δὲ μέγαν καὶ μέγιςον τῶν ἄλλων δαιμόνων*. Dindorfio placet rescribere *θεὸν μὲν* (*οὐκ*) *ὀνομάζεις*, sed meliorem et leniorem correctionem Plato subministrabit in Symp. p. 202 D: *ὁρᾷς οὖν ὅτι καὶ σὺ Ἔρωτα οὐ θεὸν νομίζεις*; unde facile apparet Themistium dedisse *ὃν θεὸν μὲν οὐ νομίζεις*.

Inepte vocula *καί* irrepsit p. 166 C: *ἐγὼ δέ εἰμι μὲν καὶ τῆς ζώνης* [*καὶ*] *τῶν βασιλέων ἐπαινέτης* —, *πολὺ δὲ μᾶλλον ἐπαινοίην ἂν καὶ ἐρῴην τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὀμμάτων*. Mirifica haec et propemodum absurda esse videbuntur ei, qui non agnoscat vestigia Homeri Iliad. B. 478:

ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ
Ἄρεϊ δὲ ζώνην.

C. G. Cobet.